

de forskellige Slægter. Denne Gaard behøver ikke at være den, hvor han er født, eller som hans Fader ejede den Gang. Det kan dog alligevel være *den* Gaard, hvortil Slægten har Odelsret, andet behøver det ikke at være. Men om det forholdt sig saaledes, at det er hele Odelsretsspørgsmaalet, som kommer frem ved den norske Højesterets Afgørelse af Sagen, kan jeg ikke sige, men efter mit Kendskab til norske Forhold er jeg tilbøjelig til at antage, at det har medvirket ved Uddannelsen af den norske Retspraksis. Dog dette spiller ikke nogen Rolle her; thi de Oplysninger, det ærede Medlem gav om de norske Navneforhold, blive værdiløse af den Grund, at vi her have — i foreliggende Forslag — at gøre med Navne, som baade ere Stednavne og Slægtsnavne for Folk, der ikke behøve at være knyttede til Stedet, medens man i de vedkommende Citater, saa vidt jeg kunde forstaa dem efter den hurtige Oplæsning, i Norge havde at gøre med udelukkende Familienavne, hvad der ikke behøver at være det samme som det, der her er Tale om. Hvis der her er en Slægt, som hedder *Saltum*, mister Byen ikke derfor sit Bynavn, men dette vedbliver at kunne benyttes som Stedbetegnelse for de Folk, som komme derfra, eller som knytte sig dertil paa en eller anden Maade, og derfor har Ministeriet hidtil udstedt Navnebevilling paa dette og lignende Navne. Det er det Udvalgets Flertal ønsker, at Ministeriet vedblivende skal kunne gøre, og det er det Udvalgets Flertal vil sikre, at det kan gøres i endnu større Stil — nemlig ved Navnebevis — derved, at vi følge det Lovforslag, som er forelagt, og ikke paa nogen Maade kunne billige det Ændringsforslag, der er stillet af vedkommende Mindretal. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger og kun tilføje, at Udvalgets Flertal ikke ønsker, saa vidt det kan undgaas, en videre Polemik med vor Ordfører. Vi ville gerne have undt vor højtærede Ordfører den Ære, at han i Spidsen for Udvalget og Tinget havde gennemført en Lov, der i lang Tid har haft hans Interesse, men det er os umuligt at tilraade Vedtagelsen af et Ændringsforslag som dette, der giver en Slægt, der tilfældigt har taget et Navn, en eksklusiv aristokratisk Forret fremfor de øvrige Beboere, uagtet Navnet er vedblevet at være et Stednavn.

Scavenius: Det er 2den Behandling, vi have for i Dag, og saa er det jo ikke Lovforslaget i sin Helhed, der ligger

for, men først og fremmest Ændringsforslagene. Jeg havde Lejlighed til ved Sagens 1ste Behandling at udvikle mine Anskuelser om dette Lovforslags mindre heldige Egenskaber, dets Goder har jeg ikke været i Stand til at finde, og det skal jeg for saa vidt ikke komme videre ind paa. Det vil der blive Lejlighed til, naar vi endelig skulle stemme om Lovforslagets Vedtagelse ved 3die Behandling. Det vil da være Tiden til at gennemgaa Loven fra først til sidst og udvikle, hvorfor jeg efter al Sandsynlighed maa komme til at stemme mod dette Lovforslag. Jeg skal i Dag kun gøre nogle Bemærkninger om Ændringsforslagene. Den ærede Ordfører bemærkede, at Ændringsforslaget Nr. 2, efter hvilket der efter „Navn“ indskydes „eller en Sæmsætning af saadanne Stednavnes For- og Endestavelser“, var en Udvidelse, men dog kun en lille Udvidelse. Heri kan jeg ikke være enig med den ærede Ordfører, det er en meget stor Udvidelse, og det kan føre til højst mærkelige og morsomme Konsekvenser. Man kan komme til at tage Navne op, uden at nogen kan forhindre en deri, hvis dette Forslag gaar igennem, og med Hensyn til hvilke man ikke kan sige andet, end at det vilde være underligt, om det uden videre skulde være almindeligt Vraggods, som enhver kunde tage. Der findes f. Eks. sikkert et Herred, som hedder Løve Herred, og det skulde undre mig, om der ikke fandtes en By, som endte paa „-skjold“. Enhver, der syntes, at Navnet Løvenskjold lyder kønt, vil saaledes efter denne Bestemmelse uden videre kunne tage dette Navn uden en Gang at bede Justitsministeriet om Tilladelse dertil. Da vi, saaledes som Loven er affattet, allerede ville komme ind i den størst mulige Forvirring, hvad Slægtsnavne angaar, kunde det saamænd være det samme. Men det er ikke en lille, men en meget stor Udvidelse, som det ærede Udvalg nu har foreslaet. Ligeledes er det en ret betydelig Udvidelse, der foreslaas under Nr. 5 og 6. Regeringsforslaget bestemte dog, at for at tage et Navn, som ens Forfædre havde baaret, skulde Slægten have baaret det i alt Fald i 2 Generationer; nu derimod kan det være det samme, om ens Fader har baaret det, det er fuldstændig tilstrækkeligt, at ens Bedstefader en Gang har baaret det og det maaske tilfældigt, og det er ligegyldigt, om det er den fædrene eller mødrene Bedstefader, der er Tale om. Det er ligeledes en ganske overordentlig stor Udvidelse, som vil gøre Loven endnu